

یکشنبه 2 مهر - 3 محرم الحرام 1439 - 24 سپتامبر 2017

محاصره منزل "امام خمینی" (ره) در نجف اشرف توسط رژیم بعث عراق (1357 ش)

محاصره منزل "امام خمینی" (ره) در نجف اشرف توسط رژیم بعث عراق (1357 ش)

نیروهای امنیتی دولت بعثی عراق به منظور همکاری با رژیم شاه و پیشگیری از پیروزی انقلاب اسلامی ملت ایران، بیت رهبر کبیر انقلاب، حضرت امام خمینی را در نجف محاصره کردند. دولت عراق بر اساس روابط حسنہ و ای که با رژیم فاسد شاه داشت، از پیشوای نهضت اسلامی می‌خواست از مصاحبه با خبرنگاران، صادر کردن اعلامیه و ایراد نطق و خطابه سیاسی خودداری کند. امام در پاسخ فرمودند: "من هرکجا که باشم به وظیفه شرعی خود عمل می‌کنم." اندکی پس از آن، رژیم بعث عراق، رهبر بزرگ انقلاب اسلامی را وادار به ترک عراق کرد و بدین ترتیب مقدمات هجرت تاریخی معظم‌له به پاریس و زمینه‌های اوج‌گیری و پیروزی نهضت اسلامی و رهایی‌بخش مردم مسلمان ایران فراهم شد.

درگذشت استاد "علی اکبر خوشدل تهرانی" شاعر معاصر (1365 ش)

استاد علی اکبر خوشدل تهرانی در سال 1293 در تهران به دنیا آمد. او پس از اتمام تحصیلات متوسطه، به فراگیری علوم قدیمه پرداخت و صرف، نحو، فقه، اصول، معانی، بیان، بدیع، حکمت و منطق را آموخت. خوشدل سپس به سیر و سیاحت روی آورد و به مدت سی سال تمام، ایران، عراق، مصر، ترکیه، حجاز، افغانستان، پاکستان و هندوستان را به پای شوق طی نمود و چهار بار به زیارت خانه خدا رفت. وی از آن پس در تهران ماندگار شد و به شعر و شاعری پرداخت. علی اکبر خوشدل، در غزل و قصیده و قطعه و مثنوی، شعر می‌سرود و در غزل به شیوه صائب معتقد بود. خوشدل بیشتر به عنوان یک شاعر مذهبی و مدیحه‌سرا شناخته شده است. چنان که مدایح و مراثی فراوانی که در حق اهل بیت (ع) سروده، معروف است و در محافل و مجالس مذهبی خوانده می‌شوند. خوشدل سعی بر آن داشت که در زمینه مدیحه سرایی و مرثیه گوئی، نوآوری‌های داشته باشد و نوحه را تبدیل به سرود مذهبی نماید. در این میان مرثیه معروف فلسفه بزرگ نهضت حسین از معروف‌ترین آثار اوست. همچنین علاوه بر دیوان کامل وی که چند روز قبل از فوتش منتشر شد؛ گلشن خوشدل، عمده‌الاسرار و دیوان غزلیات از جمله آثار اوست. وی سرانجام در دوم مهرماه 1365 ش در 72 سالگی درگذشت و در آستانه شیخ صدوق در ری مدفون شد.

روز آزاد شدن حضرت "یوسف (ع)" از زندان و استجواب روزه برای رفع هر گرفتاری

روز سوم ماه محرم روزیست که حضرت یوسف (ع) از زندان بیرون شده، در مفاتیح الجنان روایتی نقل شده که هرکه آنروز را روزه دارد، آسان فرماید حق تعالی بر او کارهای مشکل را و برطرف کند از او اندوه را و دعایش مستجاب گردد.

دعوت جهانی اسلام توسط پیامبر اکرم (7 ق)

پس از تثبیت اسلام در مدینه و نواحی اطراف آن، پیامبر اکرم (ص) به حکم صدور جهانی اسلام به نقاط دیگر دنیا، با ارسال نامه به پادشاهان و امپراتوران زمان، رسماً دعوت به اسلام را آغاز کرد. مورّخین، تعداد نامه‌هایی را که رسول گرامی اسلام (ص) در این زمان ارسال فرمود، بین 12 تا 26 نامه ذکر کرده‌اند. مخاطبین نامه‌ها نیز پادشاهان و فرمانروایان روم، ایران، حبشه، بحرین، یمن و برخی دیگر از سرزمین‌های بزرگ آن عصر بودند و هر کدام از آن‌ها به گونه‌ای نسبت به دعوت حضرت رسول، واکنش نشان دادند. چند سال پس از این دعوت، دین اسلام، گسترش چشمگیری یافت.

ورود سپاه "عمر بن سعد" به سرزمین کربلا (61 ق)

پس از آن که حرّ بن یزید، امام حسین (ع) و یارانش را در سرزمین کربلا در محاصره می‌خویش قرار داد و مانع حرکت آنان گردید، عیدالله بن زیاد عامل یزید در کوفه، فرماندهی سپاه یزید را بر عهده می‌گیرد. عمر بن سعد در روز جمعه سوم محرم الحرام سال 61 قمری به همراه چهار هزار نیروی جنگی وارد کربلا شد و فرماندهی آنان را بر عهده گرفت. عمر بن سعد پیش از واقعه کربلا، منصب حکومت "ری" را از عیدالله گرفته بود ولیکن با مخالفت اباعبدالله الحسین (ع) با یزید و امتناع از بیعت و حرکت آن حضرت به سوی کوفه، عیدالله، حکومت "ری" را مشروط به خاتمه بخشیدن به قضیه می‌نمود. امام حسین (ع) نمود. عمر بن سعد به خاطر دست‌یابی به حکومت منطقه وسیع ایالت "ری" - که هرگز به آن نایل نیامد - فرماندهی سپاه یزید را پذیرفت و مرتکب جنایت بزرگ غیرانسانی شد. از روزی که عمر بن سعد وارد سرزمین کربلا شد، پیوسته لشکریانی از سوی عیدالله بن زیاد برای وی فرستاده می‌شد. بنابر روایتی تا ششم محرم، متجاوز از 20000 نفر در سپاه عمر بن سعد گرد آمدند.

ورود سپاه "عمر بن سعد" به سرزمین کربلا (61 ق)

پس از آن که حرّ بن یزید، امام حسین (ع) و یارانش را در سرزمین کربلا در محاصره می‌خویش قرار داد و مانع حرکت آنان گردید، عیدالله بن زیاد عامل یزید در کوفه، فرماندهی سپاه یزید را بر عهده می‌گیرد. عمر بن سعد در روز جمعه سوم محرم الحرام سال 61 قمری به همراه چهار هزار نیروی جنگی وارد کربلا شد و فرماندهی

آنان را بر عهده گرفت. عمر بن سعد پیش از واقعه کربلا، منصب حکومت "ری" را از عبیدالله گرفته بود ولیکن با مخالفت اباعبدالله الحسین(ع) با یزید و امتناع از بیعت و حرکت آن حضرت به سوی کوفه، عبیدالله، حکومت "ری" را مشروط به خاتمه بخشیدن به قضیه کربلا(ع) نمود. عمر بن سعد به خاطر دست‌یابی به حکومت منطقه وسیع ایالت "ری" - که هرگز به آن نایل نیامد - فرماندهی سپاه یزید را پذیرفت و مرتکب جنایت بزرگ غیرانسانی شد. از روزی که عمر بن سعد وارد سرزمین کربلا شد، پیوسته لشکریانی از سوی عبیدالله بن زیاد برای وی فرستاده می‌شد. بنابر روایتی تا ششم محرم، متجاوز از 20000 نفر در سپاه عمر بن سعد گرد آمدند.